

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ Γ ΤΑΞΗΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΚΥΡΙΚΗ 4 ΜΑΪΟΥ 2014

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A] Μάθε τώρα τι έκανε μετά ο Νασικός. Λίγες μέρες αργότερα, όταν ο Έννιος ήρθε στο Νασικά και τον ζητούσε από την πόρτα, ο Νασικός αναφώνησε ότι δεν ήταν σπίτι, αν και ήταν σπίτι. Τότε ο Έννιος επειδή αγανάκτησε που ο Νασικός έλεγε ψέματα τόσο φανερά, είπε: «Τι; Δεν γνωρίζω τη φωνή σου;» Μήπως θέλεις να μάθεις τι απάντησε ο Νασικός; «Είσαι άνθρωπος αναιδής. Όταν σε ζητούσα, εγώ πίστεψα την υπηρέτριά σου ότι δεν ήσουν σπίτι· εσύ δεν πιστεύεις εμένα τον ίδιο;».

.....
Μήπως ήρθα σε εχθρό και είμαι αιχμάλωτη στο στρατόπεδό σου; Σε τέτοιο σημείο με οδήγησαν η μακρόχρονη ζωή μου και τα δυστυχισμένα γηρατειά, ώστε να σε δω πρώτα εξόριστο και ύστερα εχθρό; Πώς μπόρεσες να λεηλατήσεις αυτή τη χώρα, η οποία σε γέννησε και σε ανέθρεψε; Δε σου πέρασε η οργή, όταν περνούσες τα σύνορα της πατρίδας σου;

B] **B1.** paucorum dierum / ianuae / cuius / voces tuae / homine impudenti / ancillarum tuarum / ipsum / huic / longae vitae / infeliciorem (αρσ. και θηλ.)- infelicius (ουδ.) / hostium / patriis.

B2. fias / quaesiturus, a, um / indignaturum esse / cognoscent / velitis (ne) και velletis (ne) / crede και credito / traxisse και trahi / visu και videndo / potestis και possitis / gigneris(-re) / cadebant.

Γ1.α) nunc= είναι επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου στο accipe
ad Nasicam= είναι εμπρόθετος προσδιορισμός κατεύθυνσης σε πρόσωπο στο venisset

vocem= είναι αντικείμενο στο cognosco

homo= είναι κατηγορούμενο στο ενν. υποκείμενο tu

tuae= είναι επιθετικός προσδιορισμός στο ancillae

senecta= είναι υποκείμενο στο traxit
exsulem= είναι κατηγορούμενο στο αντικείμενο te
populari= είναι τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο potuisti
fines= είναι αντικείμενο της μετοχής ingredienti
ira= είναι υποκείμενο στο cecidit

β) Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική μερικής άγνοιας καθώς εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία quid. Λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα accipere. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης, χρόνου παρακειμένου γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου, δηλώνει το προτερόχρονο στο παρόν.

Δευτερεύουσα συμπερασματική καταφατική πρόταση, καθώς εισάγεται με τον σύνδεσμο ut. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το αποτέλεσμα στα λατινικά θεωρείται υποκειμενική κατάσταση, χρόνου παρατατικού ύστερα από ρηματικό τύπο εξάρτησης ιστορικού χρόνου, δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν. Ισχύει η ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

γ) post paucos dies

Γ2.α) Ego te quaerens ancillae tuae credidi...

β) dum ingrederis (-re)

γ) «Ego domi non sum».

δ) Mater filium interrogavit num ad hostem venisset et captiva in castris illius esset.